

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXVII.

ZATURDAG den 12den JANUARY 1839.

N. 2.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 2 January 1839.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hier by bekend gemaakt: dat Pieter Erkens, gewezen Sergeant Majoor by het Bataillon Jagers No. 27 op dit eiland in Garnizoen, by dispositie van dit Bestuur dd. 4 December 1838 No. 561 benoemd is tot Portier en Provoost Geweldige alhier, en dat dezelve op gisteren die functien heeft aanvaard.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 2 January 1839.

BY besluit van Zyne Majesteit den Koning van den 15 Augustus 1838 No. 77, de post van Onderschoot en de bedieningen van Dienaar van Justitie en Onder agent van Policie op dit eiland afgeschafte zynde, met bepaling dat dezelve zullen worden vervangen door eene Brigade Koloniale Marechaussée te voet; zoo wordt hierby, namens den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, bekend gemaakt dat, by dispositie van dit Bestuur dd. 20 December 1838 No. 592, aan de uitvoering van opgemeld koninglyk besluit is gevolg gegeven en mitsdien de Onderschoot en Onder agenten van Policie den ultimo December 1838 eervol uit hunne betrekkingen zyn ontslagen; terwyl by eene andere dispositie, om met den 1 dezer maand te gelyk te grypen, by de Brigade Koloniale Marechaussée te voet op eiland zyn benoemd; als:

Tot *Wachmeester* J. van Kleunen, eervol afgetreden als Onderschoot.

Tot *Brigadier* C. Appenseller.

Tot *Marechaussées* J. H. Bitter.

C. F. Carmus.

J. E. Mayer.

F. H. Meyer.

en

J. Tchumie.

uitgemaakt heb bende het personeel der Onder agenten van Policie voormeld

Zynde by het voorzeide koninglyke besluit den gepensioneerden 2de Luitenant van het Bataillon Jagers No. 27 A. C. D. van Coevenhoven, belast met het kommandement van het Koloniale Korps Sein en Battery wachters, tevens het kommandement opgedragen van de bovengemelde Brigade Koloniale Marechaussée.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 January 1839.

WAAR, ten gevolge der vermeerdering van het getal der rechte merinos schapen op het Etablissement Planters rust, het Bestuur dezer kolonie als nu kan overgaan om de ingezetenen alhier, die zulks als nog zouden wenschen, in het bezit te stellen van het bedoelde schapenras, zoo wordt, namens opgemeld Bestuur, het vorenstaande by deze ter kennis van het Algemeen gebracht, met informatie dat men zich, ter verkryging van Ram lammeren, zal kunnen wenden tot de Directie van het voorzeide Etablissement, welke, by aanzoek daartoe, tot het alstaan derzelve is gemagtigd, tegen eenen bepaalden prys, waarvan de termijn van betaling op drie maanden is gesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 December 1838.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, Brieven van manumissie zyn verleend geworden aan

1. Andrea Geertruida en Pieter Felix, toebehoord hebbende aan Geronimo Geraldino.
2. Cathalina door de wandeling Cathalina Isenia genaamd, Johannes Pieter, Johanna Elisabeth, Alexander Joseph en Anna Claris, toebehoord hebbende aan Thomas Cornelis Haayen.
3. Theodorus, aangekomen hebbende Thomas Leon.
4. Clorigena Cesaria, toebehoord hebbende aan den boedel van wylen Gerard Schuurman Lindesay.
5. Johanna Elisabeth, toebehoord hebbende Gerard Reinardus Dewindt.
6. Johanna Clementina, toebehoord hebbende aan Dina Aletta Wys.
7. Maria Martha en Jose, toebehoord hebbende Philip Kup.
8. Francisco van Anna Thina; Frederika Janga en Anthonella, dochtertje van Catharina Maria Josepha, toebehoord hebbende aan het Bestuur dezer kolonie.
9. Maria Eleonora Graval; Maria Josefa, Pedro Nicolaas en Narcisso Sebastiano, toebehoord hebbende Pedro Pablo Garcia del Castillo.

10. Basillie Martyn, toebehoord hebbende aan Maria Hendrina Daal.

11. Maria Francisca, toebehoord hebbende aan Daniel Simon.

en dat de genoemde gemaamitteerden voortaan zullen heeten:

1. *Anna Geertruida Rinaldo.*
- „ *Pieter Felix Rinaldo.*
2. *Cathalina Isenia Helm.*
- „ *Johannes Pieter Helm.*
- „ *Johanna Elisabeth Helm.*
- „ *Alexander Joseph Helm.*
- „ *Anna Claris Helm.*
3. *Theodorus de Leeuw.*
4. *Clauza Cesaria Lynzaad.*
5. *Johanna Elisabeth de Wint.*
6. *Johanna Clementina Brunet.*
7. *Maria Martha Kip.*
- „ *Jose Kip.*
8. *Francisco van Thienen,*
- „ *Frederika Janga.*
- „ *Catharina Maria Klein.*
9. *Maria Eleonora Rif.*
- „ *Maria Josefa Rif.*
- „ *Pedro Nicolaas Rif.*
- „ *Narcisso Sebastiano Rif.*
10. *Martyn Bazilius.*
11. *Maria Franssen.*

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

DOOR het aftreden van den eerste ondergeteekende uit de betrekking van mede correspondent voor de West-Indische Maatschappij, gevestigd te Amsterdam, zal de firma van B. J. WEYMAR & G. W. HELLMUND met ultimo dezer maand ophouden, blyvende de tweede ondergeteekende met de likwidatie derzelve belast; wordende al de genen, die iets te vorderen hebben van genoemde firma by deze opgeroepen om ten spoedigste hunne pretentien te komen inleveren, terwyl de-

zulken, welke schuldig zyn, aangemaand worden hunne rekening te komen vereffenen.

B. J. WEYMAR &
G. W. HELLMUND.
Curaçao den 29 December 1838.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende maakt by deze aan het publiek bekend, dat ingevolge het deelgenootschap van den Heer B. J. WEYMAR in het te La Guayra gevestigd Etablissement POWLES, WARD, LORD & Co. de firma voerende van POWLES, LORD, WEYMAR & Co. ZEd. betrekking als mede correspondent alhier voor de West-Indische Maatschappij, gevestigd te Amsterdam, met ultimo dezer maand zal ophouden, en dat aan den ondergeteekende alléén en uitsluitend de betrekking van Correspondent door de voornoemde Maatschappij is opgedragen en toegekend; zulende van primo January aanstaande af aan de ondergeteekende als eenig correspondent alhier voor meergenoemde Maatschappij het beheer voeren.

G. W. HELLMUND.
Curaçao den 29 December 1838.

TE KOOP

BY den ondergeteekende met primo January 1839 de volgende goederen tegen billyke pryzen, te weten:—

Platilles Royales, Platilles Crudos, Estopilles, Estopilles platillados, Britanias, Creas, Dowlas, Cassarillos, Warrendorperlinnen, Bielefelderlinnen, Ierschlinnen, huislinnen, Osnabrugslinnen, Tecklenburgerlinnen, Bodenwerderlinnen, Boezels, Moscovisch Ravensdoek, Moscovisch Zeildoek, Scheerdoek, Hollandsch Zeildoek, gebleekt moscovisch vlaamschlinnen, ongebleekt do. do., Listados ginghams, Listados ginghams crudos, Arabias, Bonten No. 2, Boeklinnen, Vriesche bonten, Katoen bonten, gestreept bont, blaauwe Salempores, witte Salempores, Maddapollam, Domesticos, witte Nanking, Linnen Zakdoeken, Engelsch Osnabrugslinnen, Engelsch vlaamschlinnen, Creguelas, Engelschlinnen Drill, Irishes, Engelse gedrukte katoene goederen, Fransche gedrukte katoene goederen, Neteldoek, Katoen Batist, verscheidene soorten gecouleurde katoene doeken, Tule en kant, Bengalsche streep, Zyden doeken, Brabandsche kant, vrouwen katoene kousen, katoene sokken, witte en gecouleurde naai-garen, gecouleurde breede linten in rollen, witte katoene linten, franjes voor behang-sels, zwarte Canton Krip, kledjes voor Dames, wit gestreepte Atlas of Russisch Drill, Log of Scheerlynen, Rypersgaren, Kardoes papier, Scheeps bekleding vilt, Boslemmer messen, handbyltjes, Machetones, geel hechten houwers, Touwswerk, koperen roerhaken, koperen staven tot bonten, Lynolie, Loodwit, groen, rood en geel verf, Hollandsch Jenever in kruiken, Madera wyn in damejeanen, Rhywyn in kisten à 12 bottels, Maderawyn in kisten à 12 bottels, Tokayerwyn in kleine flesschen, Seidlitz en Soda poeder, Magnesia, yzeren water en visch ketels, verscheidene koperen en Tinmermans gereedschappen, verscheidene soorten koperen en yzeren Sloten, Scharmeren, Hangsloten, enz., verdiverde goederen, paerlmoeren knoopen, vergulde koperen knoopen, groene Thee, Schryf en post papier, boeken in blanco, zegel lak, enz.

G. W. HELLMUND.
Curaçao den 29 December 1838.

PUBLICATIE

Omtrent eene tweede geldleening tot bestryding der kosten van de verdere voortzetting der werkzaamheden aan de Zoutpannen in het Rifwater.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de Kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In aanmerking genomen hebbende de noodzakelykheid die er bestaat om, tot verdere voortzetting der werkzaamheden aan de Zoutpannen in het Rifwater, eene nadere geldleening te doen.

Gezien de publicatie van dit Bestuur dd. 4 October 1838 No. 15, waarby de eerste geldleening van f 2000. uitgeschreven is. Zoo is het, dat wy den Kolonialen Raad gehoord

Hebben goedgevonden en verstaan, gelyk wy goedvinden en verstaan by deze, onder nadere goedkeuring van Hooger hand, te bepalen:

Art. 1.

Door het Bestuur dezer kolonie zullen andermaal obligatiën worden gecreëerd voor eene som van drie duizend gulden, tot vinding der kosten om de werkzaamheden der afdamming van het Rifwater tot Zoutpannen verder voortzetten.

Art. 2.

De uitgegevene obligatiën zullen zyn ten bedrage van Honderd gulden ieder, betaalbaar aan toonder en rentende zes ten honderd sjaars; zullende de interessen ontvangbaar zyn om de zes maanden, tegen afgifte van by de obligatiën behorende coupons.

Art. 3.

De aflossing der voormelde som van drie duizend gulden, zal na de algeheele voldoening der eerste leening van f 2000., geschieden in het jaar 1844, of zoo veel eerder als de opbrengst der Zoutpannen in het Rifwater zal toelaten.

Art. 4.

Overigens zyn op deze tweede geldleening van toepassing art. 3, 4 en 6 der hiervoren aangehaalde publicatie van 4 October 1838 No. 15.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 9 January 1839, het 26ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Koloniale Secretaris.

Uitgevaardigd achterevoigens de dispositie van den HoogEd. Gezr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden dd. 9 January 1839 No. 5 en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 10 daaraanvolgende.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Koloniale Secretaris.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 January 1839.

NAMENS den HoogEd. Gezr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 19 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 13½ Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransch brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 January 1839.

ALZOO de persoon van **SARAH SENIOR** zich by rekwest aan den HoogEd. Gezr. Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavin **ANNA** *Manumissie* van de wed. **Antony** genaamd, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gezegde slavin mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn gepubliceerd geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkoop.

DE ondergeteekende heeft de eer aan het publiek kennis te geven, dat van wege het gouvernement dezer kolonie, op aanstaanden Maandag den 14 dezer, vóór het Waag gebouw alhier, by opveiling zal verkocht worden

Eene party Arubasch Verichout.

De genen, die hierin gading zullen hebben, gelieven zich op den bestemden dag, des ochtends te 9 ure, ter bepaalde plaatse te vervoegen, alwaar de koop conditiën zullen worden bekend gemaakt.

Curaçao den 11 January 1839.

De Koloniale Ontvanger, belast met de waarneming van het ambt van Administrateur der Financien,
C. L. VAN UYTRECHT.

OPROEPING.

DE Belasting schuldigen aan Eigendommen en Bezittingen en aan het Personeel en Mobilair over het 4de kwartaal van 1838 en degenen welke aan belasting op Geurperde gronden en aan interest der Lands hypotheek over het afgelopen jaar 1838 nog verschuldigd zyn, worden

hierby opgeroepen en aangemaand om de voorzeide landvorderingen, vóór of uiterlyk, binnen den tyd van acht dagen, van heden afferekenen, te komen voldoen, ten einde onaangename rechtsvervolgingen te voorkomen.

De Commis, waarnemende het ambt van Koloniale Ontvanger,
WILLEM PRINCE Jr.
Curaçao den 11 January 1839.

OPROEPING.

ANGEZIEN ter Wees Onbeheerde en desolate Boedel Kamer alhier, eene Ervenis is berustende, ten behoeve van **MICHEL** en **PHILIP VINK**, die sedert lang van dit Eiland zyn vertrokken, zoo worden de bovengenoemde **MICHEL** en **PHILIP VINK**, of de genen, die eenige regtmatige aanspraak op dezelve ervenis vermeenen te hebben, by deze opgeroepen om uiterlyk met ultimo February deses jaars, aan het Collegie der voormelde Kamer, hunne vorderingen in te leveren; zullende andersints na verloop van dien termyn, het bedrag der bedoelde ervenis aan de bovengenoemde Kamer aangemeld hebbende reclamatiën worden uitgekeerd.

Curaçao den 11 January 1839.

De Weesmeester over de bovengenoemde Kamer,
G. VOS Jr.

BEKENDMAKING.

DAAR de Heer **JACOB SUARES** aan my ondergeteekende als Curator in dezels gecedeerden boedel, zyne handelingen tot myn genoegen heeft bewezen, en met zyne schuldeisschers tot eene minnelijke schikking is gekomen, zoo geef ik hiervan by deze oopenlyk kennis; alsmede dat by zyne handels zaken heeft hervat. Verzoekende dus, dat al de genen, die aan hem verschuldigd zyn, hunne rekeningen met hem den Heer **JACOB SUARES** zelve, gelieven te vereffenen.

Curaçao den 11 January 1839.

H. VAN DER MEULEN.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgemaakte brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Louise Riemers.	Baden.
Fco. Suri.	Sara Valencia.
G. S. de Rochemont.	Sarah de Jacob Lz. Penha.
J. B. Curiel.	Ester V. Pragt.
J. Vans.	Sarah Lopez Fonseca.
Daniel Jesu:un.	M. Guerin.
J. G. Wye.	Jacoba Hermisa Boes.

Curaçao den 11 January 1839.

De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

TE KOOP

Ter Drukkery.

Opgaven van Slaven, in blanco,

à 15 centen het stuk kontant.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

JANUARY 1839.

- L. K. Maandag den 7 te 4 u. 32 m. 'snamiddags.
- N. M. Zondag den 15 te 10 u. 17 m. 'smorgens.
- E. K. Dingsdag den 22 te 6 u. 42 m. 'svoonds.
- V. M. Dingsdag den 29 te 11 u. 5 m. 'smorgens.

Na eene lange ontbering van staatkundige tydingen ontvangen wy thans Londen-sche Couranten van een zeer jongen datum, namelyk van den 1sten December.

De zaken, ons moederland aangaande, betreffen ons het meeste; doch wy zien uit dezelve, dat er nog niets beslissend aangaande de belgische kwestie was bekend gemaakt. Als naar gewoonte bevatten deze Couranten weer eenige schikkingen, die door de Conferentie te Londen zouden genomen zyn, doch alles is maar veronderstelling. Frankryk schynt, zoo veel het mogelyk is het *status quo* in stand te houden en elk eindverdrag te verschuiven, om zoo doende de Hollanders nog langer de interessen der belgische schuld te doen betalen en de Duitse in bezit der Oud-Hollandsche provincien te laten.

De *St. James Chronicle* van den 18 October, behelst het volgende uittreksel der aanspraak van Z. M. onzen Koning:

"Het is genoegelyk voor myn vaderlyk hart voor de eerste maal my te vinden in deze achtbare vergadering vergezeld van mynen zeer geliefden kleinzoön, den Erfprins van Oranje, wien ik toegestaan heb het regt om in den Raad van State te zitten, daar hy zyne meerderjarigheid bereikt heeft.

"Myn vriendschappelyke betrekkingen met de vreemde mogendheden hebben, sedert onze laatste byeenkomst, geene verandering ondergaan. Ik verwacht nog het antwoord op de verklaring, welke ik in de lente aan de gevolmagtigden van de hoven van Oostenryk, Frankryk en Groot Brittanien en van Pruissen en Rusland gezonden heb, hetwelke eene einde aan de belgische questie zal maken; en ik koester de hoop, dat deze verklaring, gegrond op de vorige besluiten van de mogendheden en welke tevens de goedkeuring van de Staten Generaal weggedragen heeft, eene uitkomst zal opleveren, welke bestaanbaar is met de ware eer van de hollandsche natie.

"Er bestaat eene groote bedryvigheid in de voornamste fabrieken.

"Zware geldsommen worden in den handel en de zeevaart gebezigd, en de visscherijen hebben eenen overvloedigen opbrengst gegeven.

"Onze overzeesche bezittingen bevinden zich in eenen goeden toestand.

“Te Sumatra heeft ons gezag zich meer en meer bevestigd.

“De inkomsten van den staat hebben de uitgaven kunnen bestyden, enz.”

De tweede kamer der Staten Generaal heeft op den 22 tot een adres op de aanspraak van den Koning gestemd, hetwelk volgens de *Morning Post* zeer opmerkelyk is als het medium van de bykans eenstemmige verklaring van de Kamer, dat indien door eene onverklaarbare staatkunde de grootte mogendheden afwyken mogten van de 24 artikelen, welke zy zelve te voren als onherroepelyk beschouwd hebben, dat de Koning als dan op de onvoorwaardelyke ondersteuning van de natie kon rekenen.

Elf leden hebben tegen dit adres gestemd, doch er waren verscheidene derzelve die zulks gedaan hebben, alleenlyk om dat de uitdrukkingen betrekkellyk onze buitenlandsche aangelegenheden sterker en meer beslissend moesten geweest zyn.

Uit brieven van Holland vernemen wy, dat het den Generaal Verveer gelukt was den oorlog tegen de Hantynen ten einde te brengen. De koning of het opperhoofd van dezen volkstam is gevangen genomen en opgehangen geworden. Na het volkomen herstel der rust in de Nederlandsche bezittingen op de kust van Guinea, scheepde de Generaal Verveer zich in aan boord van Z. M. fregat *Amphitrite*, doch overleed op de reis twee dagen na zyn vertrek, ten gevolge eener land ziekte, van dewelke Z. E. reeds was aangetast geworden.

In Spanje staan de zaken even bedroevend als voorheen. Het fransche bestuur heeft toegestaan, dat de prinses van Beira met den ondsten zoon van Don Carlos over het fransche grondgebied is getrokken, om zich naar Spanje te begeven. Don Carlos is vervolgens met haar in het huwelyk getreden, er hebben vreugde bedryven plaats gehad en D. Carlos heeft eene amnestie verleend in de provincien onder zyn gebied. Door de tegenwoordigheid van den zoon des pretendents in Spanje is het vooruitzien, dat de oorlog zelfs na den dood van Don Carlos moet voortduren.

Cabrera heeft na zyne overwinning op Pardinas een honderdtal gevangenen officieren en onder-officieren doen doodschieten. Hierop hebben de Cristinos een honderdtal Carlistischen gevangenen uit het depôt gehaald en insgelyks doen fusileren. Spanje is in een uitgestreken moordkuil veranderd.

Er hebben wederom woelingen plaats gehad in eenige provincien, die onder het gebied der Koningin onderworpen zyn.— De jongste ongelukken worden aan het bestuur van het ministerie toegeschreven, dat bygevolg wederom in massa is afgetreden.

Don Carlos had wederom eene roof expeditie over de Ebro gezonden, doch deze schynt niet voorspoedig te zyn.

Uit Frankryk is er weinig nieuws te melden. Alle berigten komen overeen, dat er tusschen Louis Philippe en den Paus eene overeenkomst is gesloten, waarby Ancona door de Franschen zal ontruimd worden. Het bezit nemen van Ancona is dus een narrenspel geweest. Het is bekend, dat alle hoofdsteden in den kerkelyken staat aan priesters worden gegeven. Deze menschen, die niet tot deze wereld behooren, bestuurden dezen staat zoodanig, dat de roovers en banditen, die onder het fransche wereldryke bestuur waren uitgeroeid, weldra even zoo menigvuldig werden als te voren. In het jaar 1831 had er derhalven eene omwenteling plaats in het pausselyk gebied; de ingezetenen eischten eenen regerings vorm overeenkomstig dezes tyds.

Een Oostenryksch leger rukte vervolgens binnen het pausselyk gebied en den opstand was gedempt. De liberalen in Frankryk waren ontevreden, dat Louis Philippe eene vreemde tusschenkomst in Italiën gedoogde. Hierop zond het bestuur eene expeditie naar Ancona om het zoo lang in bezit te houden tot dat de Paus betere instellingen aan zyne onderdanen zou gegeven hebben; doch thans blykt het, dat Louis Philippe zulks maar gedaan heeft om de Franschen te verblinden: want hy ontruimd het, zonder dat de Paus eenige verbeterde instellingen heeft gemaakt.

De zaak van den Koning van Pruisen en den aartsbisschop van Keulen was nog hangende. Er waren uit België eene menigte geschriften in de Pruisische Rhyne provincien ingevoerd, die de katolyke onderdanen van dien Koning zeer tegen hem verbitterd hadden; hetgeen aanleiding had gegeven tot onlusten te Keulen en op andere plaatsen.

In het zuiden van Rusland worden grote toerustingten gemaakt om den veldtocht tegen de Circassiers, den krygshaftigen volkstam uit het Caucasische gebergte, ten einde te brengen; doch tot nog toe was er niets beslissend voorgevallen.

Het huwelyk tusschen eene dochter van den Keizer van Rusland en den Prins Maximiliaan van Leuchtenberg was den 5 November te Petersburg gesloten. Hierdoor verhuwelykt zich de famielje van Bonaparte en de keizerlyke famielje van Rusland.

De Koningin van Portugal was van een tweeden zoon bevallen, die den naam van Ferdinand had bekomen.

De bekende Lancaster, de uitvinder der Lancastersche leermethode, die in vele Staten is aangenomen, is te Nieuw York in den ouderdom van 61 jaren overleden.

Vernieling van het kasteel San Juan de Ulloa, door drie fransche fregatten en twee bombardeerschepen, in minder dan vier uren tyds.

Het fransche stoomschip *METEOR*, kommandant BARBOTIN, kwam op den 7 December jl., in den nacht, te Nieuw Orleans aan, na eenen overtocht van drie dagen, en bragt depechen voor den Franschen konsul, welke de volgende belangryke tyding bevatten:—

“Op den middag van den 28 November begon het fransche eskader, bestaande uit de fregatten *L'Iphegenie*, *La Gloire* en *La Nereide*, aan boord van welk laatste de Admiraal Baudin zich bevond, en twee bombardeer vaartuigen, een aanval op de fortres van San Juan de Ulloa, en in den loop van vier uren tyds werden er 8000 kogels en 300 bommen in dezelve geworpen, welke de vestingwerken geheel verwoestten en de Mexicanen onder derzeiver puinhoopen begroeven.

De *L'Iphegenie* kreeg 160 kogels in hare zyde, doch bleef onbewegelyk voor hare ankers liggen tot dat het gevecht, hetwelk vier uren geduurd heeft, was afgelopen. De franschen hadden 33 man gekwetsten, waarvan vyf aan hunne wonden overleden zyn. De Mexicanen verloren van vyf tot zes honderd man aan dooden en gekwetsten. De drie fregatten en twee bombardeer vaartuigen gingen ten anker onder de fortres, welke beschermd werd door honderd zestig stukken geschut.

De haven van Vera Cruz is open gesteld voor den handel van alle natien. De andere havens van Mexico zullen in eenen staat van blokkade blyven tot dat er verdere besluiten uit de stad Mexico zullen ontvangen zyn.

Admiraal Baudin heeft aan Generaal Rincon toegestaan om 1000 man te Vera Cruz te houden ter handhaving van de rust; de overige troepen ten getalle van 3 á 4000 man zyn weggezonden geworden. Generaal Rincon heeft tevens aangenomen om de gemeenschap tusschen Vera Cruz en

het binnenland volkomen te herstellen.— Er was als nog geene overeenkomst gesloten, schoon er tot dat einde commissarissen naar Mexico zyn afgevaardigd geworden.

Het volgende bevat eenige byzonderheden wegens dezen aanval:

Na de aankomst van den Admiraal Baudin aan de kust van Mexico, werd de Heer Leroy, één der bevelhebbers naar de stad afgevaardigd om het ultimatum van Frankryk bekend te maken. Eenige dagen later kwam hy terug, zonder een voldoende antwoord te hebben erlangd. Op den morgen na zyne aankomst werd er een brief ontvangen, waarin de Admiraal verzocht werd zich naar Jalapa te begeven ten einde met de gezanten van het gouvernement te onderhandelen en een gedeelte van zyne krygsmagt weg te zenden, om den schyn te beneemen, dat Mexico uit vreeze toegegeven heeft. De Admiraal stemde toe naar Jalapa te gaan, doch niet in het laatste verzoek. Hy vertrok naar Jalapa en werd te Vera Cruz met een salvo van 19 schoten begroet. De afgezanten hebben al de door hem opgelegde voorwaarden aangenomen, behalve dat de Franschen handel in klein mogen doen. De gezanten verzochten hierover hun gouvernement te raadplegen; dit werd hun toegestaan, met dien verstaande, dat na verloop van den daartoe verleenden tyd, de vyandelykheden onverwyld zouden beginnen, wanneer er geen voldoende antwoord werd.

Op den morgen van den 27 werden de *Cyclop* en *Vulcan* door de stoomboten in het midden der ondiepten aan de oostzyde geboegseerd, waar zy ten anker gingen.— De *Nereide*, gekommandeerd door den Admiraal, de *Gloire* en de *Iphegenie* namen naderhand hunne plaats in de linie. Intusschen gingen eenige der gezanten aan boord van het admiraalschip en verzochten om uitstel. Vyf minuten voor half drie uren gingen zy heen. Het sein van aanval werd gegeven twee minuten voor half drie; het vuur begon en duurde byna vier uren lang zonder ophouden. De Prins de Joinville niet gaarne een ledig aanschouwer willende blyven, verzocht den Admiraal om deel te nemen in het gevecht, doch zonder antwoord te wachten, liet hy de driekleurige vlag hyschen, gaf de volle laag aan de fortres en bleef een tyd lang een hevig vuur aanhouden. De *Creole* heeft verscheidene kogels in haren romp gekregen.

De bommen rigtten eene schrikkelijke verwoesting aan in de fortres. Men wist de ligging van de kruid magazynen; de bommen werden dus allen naar dezelve gerigt. Drie der magazynen sprongen met eene zoodanige hevigheid, dat de dekken van verscheidene schepen, welke op een myl afstand lagen, met derzeiver brokken als bezaaid werden. De *Cavallero*, een der sterkste torens van de fortres sprong te 5 ure des namiddags, te welker tyd het vuur der Mexicanen tot zwygen gebragt was. Dat gedeelte van de fortres, waartegen het vuur der fregatten gerigt was, bevond zich geheel verwoest. *La Gloire* werd door de stoomboot *Meteor* uitgebragt. De twee andere fregatten hielden het vuur aan tot den avond, hetwelk vervolgens alleen door de bombardeer vaartuigen aangehouden werd. Toen de admiraal onder zeil stond te gaan, kwam eene kano aan boord met verzoek om stilstand van wapen te vergunnen, ten einde de dooden en gekwetsten van onder de puinhoopen te kunnen weg brengen. De admiraal antwoordde, dat hy geen wapenstilstand kon vergunnen, maar dat hy eene opeissing zoude doen om te kapitulieren; en dat wanneer dezelve niet geteekend werde tegen 6 ure 'smorgens, dat hy dan het vuur zoude hervatten. De voorwaarden der overgave werden aangenomen en in den morgen stond werden de boten gezonden om het overschot van het garnizoen weg te brengen. De chirurgyns van de schepen gingen ook naar de wal om de gekwetsten van den vyand te verplegen.

De engelsche konsul zoude den Admiraal verzocht hebben om zyn huis te sparen, wanneer op de stad mogt geschoten worden; de Admiraal beloofde zulks te doen, doch door een louter toeval viel de eenige bom, welke de stad bereikte, dicht by zyn huis en vernielde een gedeelte van het dak van hetzelfde.— *Uit de Welington Advocaat van den 21 December.*

Beschryving van de manier om gemeene Inlandsche Schapen door kunst in eene betere soort te veranderen, getrokken uit de Algemeene Oefenschool van Kunsten en Wetenschappen, zesde Afdeling.

Dat de betere of slechtere soort der schapen in verscheidene landen geheel van den invloed der luchtgesteldheid en des gronds afhankelijk zy, is een vooroordeel, waardoor het grootste gedeelte van Europa verblind en van eenen der nuttigste en voordeeligste ondernemingen afgehouden wordt. Men merkt het als windmakery aan de verbetering van den aard der schapen door kunst te bewerken; men verbeeldt zich, dat het aankokken van fyne schapen, die eene zachte wol dragen, een byzonder voorregt van Engeland en Spanje zy; en de rede, die men hier van geeft, is dat deze Landen de eenigsten in Europa zyn, welker klimaat en grond de daartoe vereischte eigenschappen hebben. Het is evenwel zeker, dat de Spaansche en Engelsche schapen eertyds niet beter waren, dan die men thans in de meeste gewesten van Europa vindt, en dat de fyne schapen, waarvan de Spanjaarden en Engelschen hedendaags zoo veel voordeels trekken, door kunst en vlyt zoo ver gebracht en verbeterd zyn.

Het geschil, tusschen deze twee Koningryken wegens den voorrang in deze kunst gerezen, zal myn gezegde ten duidelykste bewyzen. De Spanjaarden beweren, (en zulks wordt in *CHOXL's Huishoudelyk woordenboek* bevestigd) dat de eerste fyne schapen hun uit Barbarye, Syrie, en van de Egyptenaaren, die aan de Roode Zee wonen, gebracht zyn, van welke volken zy de kunst geleerd hebben, om den groven aard hunner inlandsche schapen zoo te verbeteren, dat een Koning van Engeland eenen Gezant met groote geschenken aan den Koning van Castilië zond, en een getal van schapen, die uit Barbarye in het Land gekomen waren, begeerde; dat de Koning van Castilië dit verzoek ingewilligd had, en dat in Engeland deze nieuwlings ingevoerde schapen met een goeden uitslag ten nutte der nakomelingschap aangewend zyn. Daarentegen geven de Engelschen voor, de kunst van de Romeinen geleerd te hebben, toen dezen het land in bezit hadden; en Koning EDUARD DE VIJFDE schonk, naar hun zeggen, allereerst den Spanjaarden eenige fyne schapen, hetwelk zy wenschten, dat nooit gebeurd was. Kan er tot opheldering der waarheid een sterker bewys worden bygebracht, dan de eigen bekentenis, welke zich hier van beide kanten zoo opregt laat hooren? Het is of men Spanje en Engeland een byzonder voorregt der natuur, met betrekking tot de fokkery der schapen, wil opdringen, daar zy zelve belyden, dat hunne schapen welker slecht en grof van wol waren.

Dit vooroordeel heeft langen tyd zoowel in Zweden als elders geheerscht; doch ruim dertig jaren geleden begon het aldaar te verminderen, en is na dien tyd allengs geheel verdwenen, sints men ondervonden heeft, dat van schapen, die in Zweden geboren zyn, even fyne wol te krygen is als van Engelsche. Daar zyn gansche distrikten in Zweden, waar men zich tegenwoordig alleen tot deze kunst verledigt, zoowel op heeren-goederen als op boerderyen; en om den aanwas der schaapweekery des te schieliker te bevorderen, hebben de Ryksstanden tot bestiering en onderhouding der schaapskudden eene groote som gelds vastgesteld, waarvoor in iedere provincie één of meer schaapherders gehouden worden, die den landman de behulpzame hand moeten bieden. Deze herders zyn te Höhentorp in de schaapherders school onderwezen, alwaar jaarlyks een zeker getal van jonge leerlingen onderhouden wordt. Inderdaad de Standen zouden hunne bewilliging tot zuik een kostbaar geslacht niet gegeven hebben, waren zy niet verzekerd geweest van een goeden uitslag, waarover zy thans reden hebben zich te verheugen. Zy gingen ook niet tot het doen van eenige kosten over, dan na alvorens de proeven gezien en gemerkt te hebben, dat de zaak hante aankomst en ondersteuning verduende.

Wy vinden niet, dat de schapen in Zweden uithoofde van de luchtgesteldheid aan eenig gebrek onderhevig zyn; zels is er de wol fyner en profytlyker dan die, welke onmiddelyk uit Spanje komt.

Ik breng dit voorbeeld van Zweden by, als een bewys van de mogelykheid om den aard der schapen op meer plaatsen dan in Spanje en Engeland te verbeteren. Men ziet alreeds, dat noch het klimaat noch de

grond zulks belet; want anders had men het ten minste in Zweden onmogelyk zoo ver kunnen brengen. Hoeveel moeite het ondertusschen gekost heeft de kunst wel te leeren, is ligt te begrypen, dewyl ze den Spanjaarden en Engelschen als het ware onstolen moest worden. Dit moeyelyk werk deed de Zweden echter niet van de zaak afzien. Zy besteedden aanzienlyke reisgelden aan leerlingen in de schaapweekery, die zy naar Engeland en Spanje lieten reizen om aldaar de geheimen der kunst optesporen, hetwelk niet kon geschieden zonder groote vlyt en levensgevaar dezer patriottische spions. Vele proeven waren vruchteloos, en gevolgelyk werden er groote geldsommen verspild, zonder dat de schade schielyk te vergoeden was. Ik moet ook de voorzigtigheid der Spanjaarden en Engelschen roemen, naardien zy deze wetenschap zeer wel wisten te verbergen, en ze ongemeen verduisterden: want toen men daarin een volkomen doorzicht kreeg, bleek het, dat ze zeer eenvoudig en gemakkelyk was. Ik ontken echter niet, dat, hoe ver men het in de theorie daarvan gebracht heeft, evenwel eene genoegzame ondervinding daarby moet komen, om de zaak met een goeden uitslag te ondernemen. En dit is het, waardoor deze wetenschap zoo lang heeft kunnen verborgen blyven; want uit Spanje of Engeland krygt men geen ervaren schaapherder, dewyl beide deze natien alle zorg dragen om zulks te beletten.

Hetgeen tot de theorie dezer nuttige wetenschap behoort, zal ik hier zonder de minste achterhoudendheid beschryven. Het bestaat hoofdzakelyk in het volgende:

By de inlandsche soort van gemeene grove schapen voegt men engelsche of spaansche rammen, en op het hoogst rekent men vyftien moerschappen te en ieder ram. Meer moerschappen moet men aan één ram niet geven, want als hy een grooter getal te bespringen heeft, wordt hy niet alleen zelve afgemat en bedorven, maar de lammeren zyn ook onbekwaam om er verder door in den aard te komen. De lammeren nu, die door deze koppeling ter wereld gebracht worden, maken de eerste teelt uit, en zyn reeds halfslachtelingen; want hunne wol gelykt ten halve naar die van den ram, en ten halve naar die van het moerschaap. Schoon deze wol veel beter zy dan die der gemeene schapen, is zy echter noch zoo goed niet als men ze begeert; en daarom gaat men tot eene tweede teelt over. Zie hier op wat wyze.

Alle jonge rammen van de gemelde eerste teelt worden weggedaan of gesneden, eer zy zoo ver komen om een schaap in de kudde te bespringen. Doch de oogen van deze eerste teelt brengt men by uitlandsche rammen, en verkrygt dus lammeren, welker wol indiervoegte gemengd is, dat ze meer overeenkomst hebben met den ram dan met het moerschaap. Deze tweede teelt zou een onkundigen ligt kunnen misleiden, en hem in de verbeelding brengen, dat het oogmerk reeds bereikt is; want de wol is heel fyn, en met voordeel in de fabrieken te geouriken; doch dewyl deze deugd der wolle geen stand houdt, heeft men eene derde teelt noodig. Men gaat daarmede juist zoo te werk als te voren, de rammen wederom afscheidende. Doch men heeft hierby wel in acht te nemen, dat men de oude uitlandsche rammen niet gebruke om de schapen van de tweede teelt te bespringen, maar dat hiertoe nieuwe uitlandsche rammen vereischt worden, die volkomen zoo goed moet wezen als de vorigen. De lammeren nu van deze derde teelt zyn volkomen zoo als men ze begeert. Hunne wol is in allen deele zoo goed en fyn als die der uitlandsche rammen; en men heeft zels in Zweden bevonden, dat de wol van deze teelt veel fyner geworden is dan die der uitlandsche rammen.

Eer de derde teelt volbragt is, moet men, gelyk hieruit blykt, zich alleen van uitlandsche rammen bedienen, want de rammen van de eerste en tweede teelt kunnen niet gebruikt worden, dewyl ze de verdere voortteeling doen mislukken of ontaarden. Daarentegen kan men de jonge rammen van de derde teelt tot de voortplanting op andere plaatsen gebruiken; en men gaat er dan eveneens mede te werk als met de uitlandsche rammen. Om nu in den aard te blyven kan men zich ook in hetzelfde land van deze rammen bedienen, doch onder die voorwaarde, dat men hiertoe rammen van de derde teelt uit eene andere kudde kieze: by voorbeeld, de eene kudde runt met de andere; zy geven elkander hare rammen van de derde teelt. Geen ram mag dehalven zyne zusters bepringen, omdat

de voortplanting daardoor zou kunnen verbasteren.

Dit is nu de eenvoudige en gemakkelyke manier om hier in het Noorden eene volmaakte goede soort van schapen te fokken. Op deze wyze heeft men in Zweden dit oogmerk bereikt. Of de Engelschen en Spanjaarden zich van hetzelfde middel bediend hebben, is my onbekend; doch men heeft van deze natien de kunst geleerd om het verbasteren te beletten, en de Zweden hebben de spaansche en engelsche behandeling hierin zeker en goed op den duur bevonden. Ik zal daarom dezelve insgelijks volgen; want het verbasteren der schapen tot eene slechtere soort kan in korten tyd alle gedane moeite vruchteloos maken, zoo men niet weet, hoe men zulks kan voorkomen.

Het verbasteren ontstaat uit de volgende oorzaken.

I. Wanneer men in eene verbeterde kudde de rammen langer dan drie jaren achtereen gebruikt: want men moet na verloop van dien tyd zyne rammen verkoopen, of aan andere kudden verruilen, waar ze met hetzelfde voordeel, zoo goed als te voren, te gebruiken zyn. De ondervinding leert, dat de rammen niet te dikwyls verwisseld kunnen worden: hoe meer dit geschiedt, hoe beter tot instandhouding van het nieuwe ras. Deze kunst verstaan de Zweedsche boeren op sommige plaatsen zeer wel; en daarom ziet men, dat zy hunne rammen byna alle jaren verwisselen.— Zy nemen ook wel, na verloop van een jaar of twee, de rammen, die zy te voren vervuild hadden, wederom; en, naar ik merke, vinden zy hunne rekening zeer wel daarby; want de schapen worden hierdoor niet alleen grooter, maar geven ook fyner en meer wol.

II. Indien men de schapen laat bespringen door rammen van eene vroegere teelt, is zulks ook eene oorzaak der verbastering. Een moerschaap van de derde moet derhalven nooit worden besprongen door een ram van de tweede teelt. De lammeren, die door schapen uit de derde teelt ter wereld gebracht worden, behooren tot de vierde teelt; en deze moet men niet laten bespringen door rammen uit de derde, gelyk ook de volgende vyfde teelt door geene rammen van de vierde gedekt mag worden. Daarentegen is het eene ongemeen goede zaak, altoos rammen van eene latere met moerschappen van eene vroegere teelt te paren. Doch dit is voor sommigen te moeyelyk in acht te nemen; zy gebruiken rammen van eenerlei teelt met de moerschappen, en beletten de verbastering door de rammen dikwerf te verwisselen. De Spanjaarden dragen altoos zorg, hunne schapen met rammen van eene latere teelt te paren, hetwelk de rede is, waarom ze menigmaal in hun eigen land honderd dukaten voor een ram betalen; en deswegens hebben de spaansche schapen ook fyner wol dan de engelsche.

III. Eene dwaling of onoplettendheid in de oppassing en handeling der kudde kan insgelijks het nieuwe ras doen verbasteren. Men moet er eveneens mede omgaan als met de gemeene inlandsche soort; want beider natuur is eenerlei; en dezelfde zorg, die men voor de grove schapen te drage heeft, indien men verstandig wil te werk gaan, komt ook by fyne te pas. Boveen moeten ze 's winters in de stallen voor warme, dampige en dikke lucht benood worden; want zoo men dit verzuimt, sterven ze in korten tyd.

Behalven hetgeen ik tot dus ver gezegd heb, is er in den beginne eenige omzigtigheid noodig met betrekking tot de rammen, die uit andere landen, te weten Spanje en Engeland, overkomen. Deze dieren zyn by hunne eerste aankomst wat teer en moeyelyk optepassen. Want by het ongemak van de verandering der weide komt nog, dat ze doorgaans behebt zyn met eene soort van verkoudheid, die ze op zee krygen.— Worden ze nu daarbenevens op zee slecht opgepast, dan krygen ze gemeenlyk ook alerhande ziekten. Men moet derhalven, eer men ze by de schapen laat komen, alle deze ongemakken verhelpen: dit verzuimd zynde, overleven zy zelden den winter, en daarby worden hunne lammeren ook bedorven en ziek.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wv., in de Wallenstadt, Breede Straat, Huis No 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.